

Slovenska cesta 54 dkom@dkom.si
SI-1000 Ljubljana www.dkom.si
T 01 234 28 00

Številka: 018-083/2026-7

Datum: 10. 8. 2026

SKLEP

Državna revizijska komisija za revizijo postopkov oddaje javnih naročil (v nadaljevanju: Državna revizijska komisija) je na podlagi 39. in 70. člena Zakona o pravnem varstvu v postopkih javnega naročanja (Uradni list RS, št. 43/11 s sprem.; v nadaljevanju: ZPVPJN) v senatu Marka Medveda kot predsednika senata ter Igorja Luzarja in mag. Zlate Jerman kot članov senata v postopku pravnega varstva pri oddaji javnega naročila »*Dobava računalniških komunikacijskih pripomočkov s programskimi specifikami*«, na podlagi zahtevka za revizijo, ki ga je vložila družba ORTOSANA, prodaja in servis rehabilitacijskih pripomočkov d.o.o., Brnčičeva ulica 9C, Ljubljana - Črnuče, ki jo po pooblastilu zastopa Odvetniška družba Potočnik in partnerke, o.p., d.o.o., Slovenska cesta 54, Ljubljana (v nadaljevanju: vlagatelj), zoper ravnanje naročnika Univerzitetni rehabilitacijski inštitut Republike Slovenije Soča, Linhartova cesta 51, Ljubljana (v nadaljevanju: naročnik), 10. 8. 2026

odločila:

1. Zahtevku za revizijo se ugotovi in se razveljavi odločitev naročnika, kot izhaja iz dokumenta »*Odločitev o oddaji javnega naročila*« št. 460-1/2026-5/6 z dne 4. 6. 2026.
2. Naročnik je dolžan vlagatelju povrniti stroške pravnega varstva v višini 6.893,87 EUR v roku 15 dni od prejema tega sklepa. Višja stroškovna zahteva vlagatelja se zavrne.

Obrazložitev:

Obvestilo o predmetnem javnem naročilu, ki ga naročnik oddaja v odprtem postopku po 40. členu Zakona o javnem naročanju (Uradni list, št. 91/15 s sprem.; v nadaljevanju: ZJN-3), je bilo 27. 4. 2026 objavljeno na Portalu javnih naročil pod št. objave JN003273/2026-EUe16/01 in v Dodatku k Uradnem listu Evropske unije pod št. objave 287231-2026, s popravkom, objavljenim 8. 5. 2026 na Portalu javnih naročil pod št. JN003273/2026-EUe16/01-P01 in v Dodatku k Uradnem listu Evropske unije pod št. objave 316047-2026.

Naročnik je 4. 6. 2026 sprejel in istega dne na Portalu javnih naročil objavil »*Odločitev o oddaji javnega naročila*« št. 460-1/2026-5/6 (v nadaljevanju: odločitev o oddaji javnega naročila ali

izpodbijana odločitev), iz katere izhaja, da je prejeti ponudbi najprej razvrstil po merilu in nato opravil pregled prvouvrščne, tj. vlagateljeve ponudbe. Pri tem je ugotovil, da vlagatelj ponudbe ni pripravil v skladu z zahtevami dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila (v nadaljevanju tudi: razpisna dokumentacija), saj je v ceniku navedel komunikacijski pripomoček Tellus 14, naročnik pa za navedeni pripomoček v ponudbeni dokumentaciji ni zasledil tehničnih specifikacij, kot je to bilo zahtevano v točki 7.2.2.1 razpisne dokumentacije. Zaradi tega je vlagatelja pozval k pojasnilu ponudbe, vlagatelj pa je odgovoril, da je v ceniku pomotoma naveden Tellus 14, saj je dejanski predmet ponudbe Tellus 6, pri čemer je še pojasnil, da tehničnih specifikacij za navedeno napravo v ponudbi ni predložil, ker je štel, da za t. i. izbirne naprave predložitve kataloga ni bila zahtevana – je pa vlagatelj katalog priložil predmetnemu pojasnilu. Na podlagi tega je naročnik ugotovil, da vlagatelj ni pojasnil, kje v ponudbi se nahajajo zahtevane tehnične specifikacije, poleg tega pa je vlagatelj s predmetnim pojasnilom spremenil podatek o ponujenem blagu (Tellus 6 namesto Tellus 14), kar predstavlja naknadno spreminjanje in dopolnjevanje ponudbe. Nadalje je naročnik pri pregledu vlagateljeve ponudbe ugotovil, da je v dokumentu, ki se nanaša na postopek ponovne uporabe Jabbla komunikatorjev, naveden komunikator Tellus 6/i6, ki ga v ceniku oziroma preostali ponudbeni dokumentaciji ni bilo mogoče nedvoumno povezati s ponujenim blagom. Zato je tudi v tem delu vlagatelja pozval k pojasnilu ponudbe. Vlagatelj je v odgovoru pojasnil, da oznaka Tellus 6/i6 označuje dve različni napravi, in sicer Tellus 6 in Tellus i6, pri čemer slednja ne predstavlja predmeta ponudbe. Naročnik je tudi v tem delu ugotovil, da gre za naknadno pojasnjevanje in dopolnjevanje bistvenih elementov ponudbe, saj je vlagatelj s predmetnim pojasnilom šele po preteku roka za oddajo ponudb pojasnil, katera naprava je predmet ponudbe. Naročnik je ob tem v odločitvi o oddaji javnega naročila še poudaril, da razpisna dokumentacija glede predložitve zahtevanih dokazil ni predvidevala razlikovanja med nosilnimi in izbirnimi komunikatorji, temveč se je nanašala na vse ponujene komunikacijske pripomočke, zato bi moral vlagatelj že ob oddaji ponudbe za vse ponujene naprave predložiti zahtevana dokazila oziroma na jasn in nedvoumen način izkazati, katere naprave ponuja ter katere tehnične specifikacije se nanašajo na posamezni ponujeni model. Ker je naročnik ugotovil, da vlagateljeva ponudba ni dopustna, je v nadaljevanju pregledal še ponudbo preostalega, tj. drugouvrščenega ponudnika, za katero je ugotovil, da je dopustna in predmetno javno naročilo oddal ponudniku MI VAM d.o.o., Brodišče 7, Trzin (v nadaljevanju: izbrani ponudnik).

Vlagatelj je 16. 6. 2026 zoper odločitev o oddaji javnega naročila vložil zahtevek za revizijo, v katerem predlaga, da se izpodbijana odločitev razveljavi, ter zahteva povrnitev priglašenih stroškov postopka pravnega varstva.

Zatrjuje, da je naročnik dopustnost njegove ponudbe presojal na podlagi napačno ugotovljenega dejanskega stanja, saj je kot predmet ponudbe obravnaval tudi opremo, ki ni bila predmet javnega naročila in je vlagatelj ni ponudil za izpolnitev naročila. Po njegovem mnenju je naročnik napačno enačil osnovni predmet ponudbe z izbirnimi oziroma opsijskimi artikli iz njegovega širšega prodajnega programa. Navaja, da je kot nosilni predmet ponudbe, skladno s tehničnimi specifikacijami računalniških komunikacijskih pripomočkov, ki jih je naročnik opredelil v excel datoteki, ponudil izključno komunikatorja Vibe 10 in Vibe 10+, ki sta bila vključena v ponudbeni predračun in ponudbeno ceno (vlagatelj je v ceniku pri njima izrecno dodal opombo »nosilni«), zanju pa je bila predložena vsa zahtevana tehnična dokumentacija. Komunikatorji Vibe 12, Vibe 12+ in Tellus 6 pa so bili v ceniku izrecno označeni zgolj kot izbirni (opsijski) artikli, namenjeni morebitnim kasnejšim naročilom v izvedbeni fazi na podlagi določbe 6. člena vzorca pogodbe – s katero si je naročnik pridržal pravico, da bo lahko, če bi se med izvajanjem pogodbe pojavila potreba, pri dobavitelju po predhodnem pisnem naročilu kupoval tudi sorodno blago, ki vsebinsko ustreza predmetu javnega naročila, vendar ni navedeno v obrazcu »*Tehnične specifikacije s ponudbenim predračunom*« – zato ti niso predstavljali predmeta ponudbe, s katerimi bi vlagatelj zadovoljeval potrebe naročnika in izkazoval skladnost z razpisnimi zahtevami. Prav iz predmetne

pogodbene določbe po mnenju vlagatelja jasno izhaja, da je naročnik sam predvidel razlikovanje med blagom, ki predstavlja osnovni predmet javnega naročila in je zajeto v ponudbenem predračunu, ter blagom, ki ni zajeto v ponudbenem predračunu in ga bo naročnik lahko naročil pogojno, po potrebi in v omejenem obsegu v izvedbeni fazi. Zato je naročnik neutemeljeno zahteval predložitev tehnične dokumentacije tudi za te izbirne artikle, saj je razpisna dokumentacija obveznost predložitve tehničnih dokazil določala zgolj za ponujeno blago, s katerim ponudnik izpolnjuje tehnične specifikacije in postavke ponudbenega predračuna, ne pa tudi za opsijsko blago iz cenika. Če bi naročnik želel tehnična dokazila tudi za izbirne artikle iz cenika – ki niso predmet javnega naročila in ponudbenega predračuna, ki jih ponudniki niti niso bili dolžni navajati (oziroma so jih navedli zgolj zaradi transparentnosti v smislu določila 6. člena vzorca pogodbe) in ki bi jih naročnik morda lahko naročil šele kasneje – bi moral takšno zahtevo jasno in nedvoumno določiti v razpisni dokumentaciji. S tem, ko je naročnik naknadno razširil obseg zahtevanih dokazil, pa je po zatrjevanju vlagatelja ravnal v nasprotju z razpisno dokumentacijo ter načeli transparentnosti, sorazmernosti in enakopravne obravnave ponudnikov. V podporo navedbam se vlagatelj sklicuje tudi na prakso Državne revizijske komisije (zavzeto npr. v zadevah št. 018-365/2013 in 018-198/2021), iz katere naj bi izhajalo, da se predmet ponudbe ugotavlja iz ponudbenega predračuna, tehničnih specifikacij in dokumentacije za ponujeno blago, ne pa iz splošnih katalogov, cenikov ali prospektov, ki se pojavijo v ponudbi – saj ti ne morejo avtomatično razširiti ali spremeniti predmeta ponudbe, če je ta sicer jasno določen.

Vlagatelj nadalje zatrjuje, da njegovo pojasnilo glede oznake Tellus 14 oziroma Tellus 6 ne predstavlja nedopustne spremembe ponudbe po poteku roka za oddajo ponudb. Navaja, da ni zamenjal ponujenega predmeta, spremenil njegovih tehničnih lastnosti ali naknadno vzpostavil skladnosti ponudbe, temveč je zgolj pojasnil očitno napako pri označbi izbirnega artikla, ki ni bil predmet ponudbe – Tellus 14, ki v nomenklaturi proizvajalca sploh ne obstaja (oznaka »14« je bila uporabljena zgolj opisno, z namenom označitve velikosti 14-inchnega zaslona), namesto pravilne oznake Tellus 6, ki se nanaša na izbirni (in ne nosilni) komunikator in ki ga je vlagatelj v ceniku pravilno navedel s proizvajalčevo oznako T6-2632.

Prav tako nasprotuje ugotovitvi naročnika, da naj bi splošna proizvajalčeva dokumentacija, v kateri je omenjen Tellus 6/i6, povzročala nejasnost glede predmeta ponudbe, saj gre za splošna navodila proizvajalca za več modelov naprav, iz katerih ni mogoče sklepati, kateri modeli so bili dejansko ponujeni – pri čemer vlagatelj kot nosilnega komunikatorja in s tem kot del predmeta ponudbe nikoli ni ponudil komunikatorja Tellus 6 ali i6, niti ta naprava ni bila vključena v ponudbeno ceno, ocenjevanje ali izpolnjevanje obveznih tehničnih zahtev predmeta javnega naročila. Vlagatelj še izpostavlja, da je naročnik v preteklih primerljivih postopkih dopuščal predložitev cenikov z izbirnimi artikli brez tehničnih dokazil zanje, zato naj bi v obravnavanem postopku brez ustrezne pravne podlage odstopil od svoje dosedanje prakse. Na tej podlagi vlagatelj zaključuje, da je bila njegova ponudba ekonomsko najugodnejša, tehnično ustrezna in v celoti skladna z zahtevami razpisne dokumentacije, zato naročnik ni imel zakonite podlage za njeno izločitev, še manj pa, da je javno naročilo oddal bistveno dražjemu (in v celoti ekonomsko manj ugodnemu) favoriziranemu ponudniku.

Poleg razlogov za zavrnitev njegove ponudbe vlagatelj izpodbija tudi način ocenjevanja ponudbe izbranega ponudnika. V tej zvezi pojasnjuje, da je razpisna dokumentacija določala, da merilo garancijske dobe predstavlja največ 10 % oziroma največ 10 točk, naročnik pa je kljub temu izbranemu ponudniku pri predmetnem merilu priznal 20 točk. S tem je naročnik temu merilu dejansko pripisal dvakrat večjo utež od vnaprej določene ter ponudbo ocenil po drugačnih merilih, kot jih je določil v razpisni dokumentaciji. Po navedbah vlagatelja takšne napake ni mogoče šteti za ne bistveno računsko nepravilnost, saj posega v transparentnost postopka in enakopravno

obravnavo ponudnikov. Ob pravilni uporabi meril bi izbrani ponudnik pri merilu garancijske dobe lahko prejel največ 10 točk, njegova skupna ocena pa bi znašala 62,60 točk namesto 72,60 točk. Posledično bi razlika med ponudbo vlagatelja in ponudbo izbranega ponudnika znašala 31,35 točk in ne 21,35 točk, kot izhaja iz odločitve o oddaji naročila. Vlagatelj meni, da navedeno dodatno potrjuje, da je bila njegova ponudba ekonomsko bistveno ugodnejša od ponudbe izbranega ponudnika ter da naročnik ponudb ni ocenjeval skrbno, objektivno in skladno z razpisno dokumentacijo.

Izbrani ponudnik se je do navedb vlagatelja iz zahtevka za revizijo opredelil z vlogo z dne 19. 6. 2026, v kateri v bistvenem pritruje naročnikovi odločitvi o oddaji javnega naročila in zatrjuje, da je bila vlagateljeva ponudba pravilno ocenjena kot nedopustna.

Navaja, da komunikatorji Vibe 12, Vibe 12+ in Tellus 6 ne izpolnjujejo zahtevanih tehničnih specifikacij, saj programska oprema Mind Express 5 po njegovem mnenju ne zagotavlja celovite slovenske podpore, primerljive s programsko opremo Grid, zato naj bi bila dokazila, ki jih je predložil vlagatelj, vprašljiva oziroma pripravljena zgolj za potrebe tega postopka. Dalje izbrani ponudnik zatrjuje, da zahteva po celoviti slovenski podpori izhaja tudi iz pravil medicinske zakonodaje (MDR) in določb Zakona o javni rabi slovenščine, vlagateljeva oprema pa teh zahtev ne izpolnjuje na enakovreden način. Ob tem poudarja, da je priprava popolne in dopustne ponudbe breme ponudnika ter da je imel vlagatelj v fazi pojasnjevanja ponudbe možnost odpraviti pomanjkljivosti, vendar tega po njegovem mnenju ni storil.

V zvezi z osrednjim revizijskim očitkom glede obsega zahtevanih dokazil izbrani ponudnik navaja, da razpisna dokumentacija nikjer ne razlikuje med nosilnimi in izbirnimi komunikatorji. Meni, da so morali ponudniki za vse komunikatorje, navedene v predloženem ceniku, predložiti ustrezna tehnična dokazila, saj so vsi del ponudbe. Razlaga vlagatelja, da je treba dokazila predložiti le za nosilne komunikatorje, bi po mnenju izbranega ponudnika pomenila nedopustno selektivno obravnavo ponujenih artiklov in omogočala manipulacijo ponudbe. Ob tem poudarja, da je njegova ponudba vsebovala zahtevana dokazila za vse komunikatorje iz cenika. Izbrani ponudnik nadalje zatrjuje, da vlagatelj z revizijskim zahtevkom poskuša naknadno spremeniti oziroma zožiti vsebino svoje ponudbe, kar pa ni dopustno. Sklicuje se na določbe razpisne dokumentacije, ki zahtevajo predložitev cenikov in tehničnih dokazil za ponujeno blago, ter poudarja, da vlagatelj v fazi postavljanja vprašanj ni izpodbijal ali zahteval pojasnil teh zahtev, zato se šteje, da jih je razumel. Izbrani ponudnik dalje zavrača vlagateljeve navedbe o favoriziranju njegove ponudbe ter zatrjuje, da njegova ponudba v celoti izpolnjuje vse tehnične zahteve in vsebuje popolno slovensko podporo za vse ponujene komunikatorje. Nasprotno pa vlagatelju očita monopolni položaj na trgu komunikatorjev in navaja, da z nerealno nizkimi cenami poskuša izriniti konkurenco. Pri tem se sklicuje na prejšnji postopek javnega naročanja, v katerem naj bi vlagatelj za enake izdelke ponudil bistveno višje cene, zaradi česar meni, da gre v obravnavanem primeru za nerealno nizko ponudbo in ravnanje v nasprotju s pravili konkurence.

Izbrani ponudnik vlagatelju očita tudi netočnosti pri označevanju medicinskih pripomočkov (zlasti glede oznak komunikatorjev Tellus in Vibe) in v tej zvezi poudarja pomen pravilnega označevanja zaradi sledljivosti po pravilih MDR. Obenem opozarja na domnevne nepravilnosti iz vlagateljevega preteklega poslovanja, med drugim glede obračuna DDV, tarifnih oznak in inšpekcijskih postopkov, čeprav hkrati priznava, da te okoliščine niso predmet obravnavanega postopka. Sklepno izbrani ponudnik vztraja, da je bila njegova ponudba pripravljena transparentno in skladno z razpisno dokumentacijo, vlagateljeva ponudba pa zaradi nepopolnih dokazil in neizpolnjevanja tehničnih zahtev ni dopustna.

Naročnik je s sklepom št. 460-1/2026-5/7 z dne 19. 6. 2026 (v nadaljevanju: odločitev o zahtevku

za revizijo) zavrnil vlagatelj zahtevek za revizijo in njegovo zahtevo za povrnitev stroškov pravnega varstva.

Naročnik vztraja pri ugotovitvah iz izpodbijane odločitve in poudarja, da je bila vlagateljeva ponudba pravilno ocenjena kot nedopustna, v nadaljevanju pa se po posameznih revizijskih očitkih opredeljuje do razlogov za svojo odločitev.

Glede očitka, da tehničnih dokazil ni bilo treba predložiti za t. i. izbirne komunikatorje, naročnik navaja, da razpisna dokumentacija nikjer ne razlikuje med nosilnimi in izbirnimi komunikatorji. Ker je bil cenik komunikatorjev obvezen del ponudbe, so morali biti za vse modele, navedene v ceniku, predloženi tudi zahtevani katalogi oziroma druga tehnična dokazila. Razlikovanje med nosilnimi in izbirnimi komunikatorji označuje kot naknadno razlago vlagatelja brez podlage v razpisni dokumentaciji. Ob tem še poudarja, da ni dolžan sam ugotavljati, kateri modeli naj bi bili po ponudnikovi volji dejansko relevantni, temveč tveganje nejasne ali nedosledne predstavitve ponudbe nosi ponudnik.

V zvezi z očitkom glede oznake Tellus 14 naročnik navaja, da vlagatelj v prvotni ponudbi za model, naveden kot Tellus 14, ni predložil zahtevanih tehničnih dokazil, šele po pozivu pa je pojasnil, da naj bi šlo dejansko za model Tellus 6, in zanj prvič predložil ustrezno dokumentacijo. Po mnenju naročnika zato ni šlo zgolj za odpravo očitne pomote oziroma pojasnilo obstoječih podatkov, temveč za naknadno spremembo identitete ponujenega blaga in dopolnitev ponudbe, kar po poteku roka za oddajo ponudb ni dopustno.

Naročnik zavrača tudi očitek, da iz ponudbe ni bilo mogoče ustvariti objektivne nejasnosti glede modelov Tellus. Navaja, da so se v ponudbeni dokumentaciji pojavljale različne oznake (Tellus 14 in Tellus 6/i6), iz katerih ni bilo mogoče nedvoumno ugotoviti, kateri model je bil dejansko ponujen in na katere modele se nanašajo posamezna dokazila. Vlagatelj je šele naknadno (tj. po pozivu naročnika) razjasnil pomen posameznih oznak, kar po oceni naročnika potrjuje, da bistveni elementi ponudbe iz prvotno oddane dokumentacije niso bili jasno razvidni.

V zvezi z razlago 6. člena vzorca pogodbe naročnik pojasnjuje, da navedena določba ureja zgolj možnost dodatnih dobav v fazi izvajanja pogodbe, ne odpravlja pa obveznosti ponudnika, da že ob oddaji ponudbe za vse komunikatorje, vključene v obvezni cenik, predloži zahtevana tehnična dokazila. Po njegovem mnenju iz te določbe ne izhaja, da bi bilo mogoče tehnično ustreznost posameznega blaga preverjati šele v izvedbeni fazi pogodbe. Naročnik zavrača tudi vlagateljevo sklicevanje na prakso Državne revizijske komisije, saj meni, da se vlagatelj na posamezne njene odločitve sklicuje preširoko, enako pa velja za ravnanja naročnika v drugih postopkih, ki ne morejo vplivati na presojo zakonitosti konkretne odločitve.

Glede očitka o napačnem točkovanju po merilu garancijske dobe naročnik priznava, da je izbranemu ponudniku pomotoma priznal 20 namesto največ 10 točk, vendar meni, da gre zgolj za računsko napako, ki ni vplivala na zakonitost odločitve. Navaja, da se merila uporabljajo le za razvrščanje dopustnih ponudb, vlagateljeva ponudba pa je bila po njegovem mnenju pravilno izločena kot nedopustna. Zato tudi ob pravilnem točkovanju vlagatelj ne bi mogel biti izbran, ponudba izbranega ponudnika pa bi tudi ob pravilnem točkovanju po merilu garancijske dobe bila edina dopustna ponudba. Nazadnje naročnik zavrača očitke o favoriziranju izbranega ponudnika in neenaki obravnavi ponudnikov, saj meni, da vlagatelj ni izkazal primerljive situacije pri izbranem ponudniku, in poudarja, da je ponudnik sam odgovoren za pripravo dopustne, jasne in popolne ponudbe ter predložitve vseh zahtevanih dokazil, česar vlagatelj ni storil. Zato predlaga, da Državna revizijska komisija zahtevek za revizijo v celoti kot neutemeljenega zavrne.

Naročnik je Državni revizijski komisiji 23. 6. 2026 odstopil dokumentacijo o postopku oddaje javnega naročila in dokumentacijo o predrevizijskem postopku.

Vlagatelj se je do naročnikove odločitve o zahtevku za revizijo pravočasno opredelil z vlogo z dne 26. 6. 2026.

Glede tehničnih dokazil za nosilne in izbirne komunikatorje vlagatelj vztraja, da je naročnik zmotno enačil vse komunikatorje iz cenika komunikatorjev s predmetom ponudbe in ponovno poudarja, da sta predmet ponudbe predstavljala izključno komunikatorja Vibe 10 in Vibe 10+, ostali komunikatorji so bili navedeni zgolj kot izbirni del širšega asortimaja in niso bili povezani s postavkami predračuna niti niso predstavljali predmeta javnega naročila, zato naročnik zanje ni mogel zahtevati tehničnih dokazil. Po mnenju vlagatelja bi moral naročnik ponudbo presojsati kot celoto in ugotoviti dejanski predmet ponudbe, ne pa formalistično šteti, da vsak artikel iz obveznega cenika avtomatično predstavlja predmet ponudbe. Dodaja še, da naročnik za izbirne artikole v razpisni dokumentaciji ni določil tehničnih zahtev, količin ali načina vrednotenja, zato jih naknadno ne more obravnavati kot predmet javnega naročila. Dalje ponavlja, da pojasnilo glede oznake Tellus 14 ni pomenilo nedopustne spremembe ponudbe, saj navedeni komunikator ni predstavljal predmeta ponudbe, pojasnilo pa se je nanašalo zgolj na pomotno poimenovanje izbirnega artikla iz širšega cenika, ki ni vplival na izpolnjevanje zahtev razpisne dokumentacije. Po njegovem mnenju bi naročnikova razlaga pomenila, da bi lahko že vsaka nebistvena napaka pri opcijskem artiklu povzročila izločitev sicer dopustne ponudbe. Vlagatelj dalje prereka naročnikovo stališče, da naj bi oznaka Tellus 6/i6 povzročila objektivno nejasnost ponudbe. Navaja, da splošna proizvajalčeva dokumentacija ne določa predmeta ponudbe, temveč predstavlja zgolj podporno tehnično dokumentacijo. Predmet ponudbe je bil po njegovem mnenju jasno razviden iz ponudbenega predračuna, cenika, cenovne strukture in tehnične dokumentacije. Hkrati opozarja na notranje protislovje naročnikovih navedb, saj ta po eni strani zatrjuje nejasnost ponudbe, po drugi pa trdi, da je bil ponujen model Tellus 14. Nadalje vlagatelj pojasnjuje, da se na 6. člen vzorca pogodbe ni skliceval zato, da bi izključil obveznost predložitve tehničnih dokazil za ponujeno blago, temveč zato, da bi pojasnil namen širšega cenika, ki je podlaga tudi za morebitne kasnejše dodatne dobave. Vlagatelj vztraja, da je praksa Državne revizijske komisije relevantna tudi v obravnavanem primeru, saj potrjuje, da se predmet ponudbe ugotavlja na podlagi celotne ponudbene dokumentacije, ne zgolj posameznega dokumenta. Meni, da iz dejstva, da je določen artikel naveden v obveznem ceniku, še ne izhaja, da ta predstavlja predmet ponudbe, če ni povezan s ponudbenim predračunom, ponudbeno ceno in izpolnjevanjem tehničnih zahtev. Opozarja tudi, da naročnik priznava napačno točkovanje garancijske dobe izbranega ponudnika, vendar njegov pomen neutemeljeno zmanjšuje. Po oceni vlagatelja ta napaka kaže na neskrben pregled ponudb in potrjuje dvom v pravilnost celotne presoje, saj da je naročnik njegovo ponudbo presojal pretirano strogo in formalistično ter kot pomanjkljivosti štel okoliščine, ki niso vplivale na predmet ponudbe, medtem ko je pri ponudbi izbranega ponudnika spregledal očitno napako pri uporabi meril. Vlagatelj zato zavrača naročnikove navedbe, da ni izkazal neenake obravnave ponudnikov, saj bistvo očitka ni primerljivost položajev, temveč različna stopnja strogosti pri presoji ponudb.

Državna revizijska komisija je vlagatelju, skladno z načelom kontradiktornosti, z dopisom z dne 16. 7. 2026 posredovala vlogo izbranega ponudnika z dne 19. 6. 2026, s katero se je ta izjasnil o zahtevku za revizijo.

Vlagatelj se je do izjasnitve izbranega ponudnika opredelil z vlogo z dne 21. 7. 2026, v kateri najprej poudarja, da je predmet revizijskega postopka izključno presoja zakonitosti naročnikove odločitve in razlogov, na katerih ta temelji. Meni, da izbrani ponudnik ne more naknadno širiti razlogov za nedopustnost njegove ponudbe, kljub temu pa se zaradi preprečitve vsakršnega

dvoma v dopustnost njegove ponudbe vsebinsko opredeljuje tudi do teh očitkov in jih zavrača neutemeljene in kot nerelevantne za presojo zakonitosti izpodbijane odločitve. Ne glede na to, da naročnik njegove ponudbe ni zavrnil zaradi tehnične neustreznosti ponujenih komunikatorjev in programske opreme, vlagatelj pojasnjuje, da le-ti v celoti izpolnjujejo tehnične zahteve naročnika, vključno s podporo slovenskemu jeziku. Izbranemu ponudniku očita, da trditve opira zgolj na selektivno povzete spletne informacije in ne na dejanska dokazila ali preizkus naprav, pri čemer poudarja, da so njegove tehnične rešitve objektivno preverljive, očitki glede programske opreme Tobii Dynavox in medicinskih pripomočkov pa za predmetni postopek niso relevantni. Vlagatelj dalje navaja, da tudi neobičajno nizka cena ni bila razlog za zavrnitev njegove ponudbe, zato so tovrstni očitki nerelevantni. Ob tem poudarja, da so njegove cene rezultat poslovne odločitve in konkurenčnih pogojev, primerjavo s prejšnjim javnim naročilom pa označuje za neustrezno, ker gre za različne izdelke različnih proizvajalcev. Zavrača tudi očitke o monopolnem položaju, saj meni, da zanje ni ne dejanske ne pravne podlage. Glede razlikovanja med nosilnimi in izbirnimi komunikatorji ter očitane možnosti manipulacije (selektivnega določanja ponujenega blaga) vlagatelj pojasnjuje, da sta bila predmet njegove ponudbe zgolj nosilna komunikatorja Vibe 10 in Vibe 10+, medtem ko so bili ostali komunikatorji navedeni le kot del širšega prodajnega programa, pri čemer je bila takšna struktura ponudbe jasna že ob njeni oddaji, zato bi bil vlagatelj v primeru izbora pogodbeno zaveza dobaviti prav izpostavljena komunikatorja, njegova pojasnila po poteku roka za oddajo ponudb pa ne pomenijo spremembe ponudbe, temveč zgolj razjasnitev njene vsebine. Glede očitka, da bi moral postaviti vprašanje na Portalu javnih naročil, vlagatelj navaja, da je bila razpisna dokumentacija dovolj jasna, zato ni imel razloga za postavljanje vprašanj. Ne glede na to pa dodaja, da postavljanje vprašanj ni splošna dolžnost ponudnika in da morebitnih nejasnosti razpisne dokumentacije ni dopustno razlagati v njegovo škodo, zlasti če je ponudbo pripravil na objektivno razumen način. Vlagatelj v zaključku navaja še, da tudi očitki glede obračunavanja DDV, tarifnih oznak, preteklih javnih naročil in davčnega nadzora niso povezani z razlogi za zavrnitev njegove ponudbe, zato so za odločitev nerelevantni, v tej zvezi pa pojasnjuje, da DDV ni vplival na ocenjevanje ponudb, da davčni postopek še ni pravnomočno zaključen, ter izpostavlja dvom o zakonitosti pridobitve informacij o davčnem nadzoru s strani izbranega ponudnika, zaradi česar njegove navedbe označuje kot poskus diskreditacije brez povezave s predmetnim postopkom.

Državna revizijska komisija je pred meritorno obravnavo zahtevka za revizijo preverila, ali je vložen pravočasno in pri naročniku; ali vsebuje vse obvezne sestavine iz 15. člena ZPVPJN; ali ga je vložila aktivno legitimirana oseba iz 14. člena ZPVPJN; ali obstajajo omejitve iz 16. člena ZPVPJN in ali je dopusten. Ker je ugotovila, da so izpolnjeni vsi pogoji iz prvega odstavka 31. člena ZPVPJN, je zahtevek za revizijo na podlagi drugega odstavka 31. člena ZPVPJN sprejela v obravnavo.

Po pregledu dokumentacije o javnem naročilu in dokumentacije, predložene v postopku pravnega varstva, ter po preučitvi navedb vlagatelja, naročnika in izbranega ponudnika je Državna revizijska komisija odločila, kot izhaja iz izreka tega sklepa, iz razlogov, navedenih v nadaljevanju.

Med vlagateljem in naročnikom je spor o tem, ali je naročnik ravnal skladno z dokumentacijo v zvezi z oddajo javnega naročila in določbami ZJN-3, ko je ponudbo vlagatelja ocenil za nedopustno iz razloga, ker ni priložil tehničnih dokazil za vso opremo, navedeno v predloženem ceniku oziroma ker je štel, da je vlagatelj s pojasnilom, podanim na poziv naročnika, nedopustno spreminjal svojo ponudbo po poteku roka za predložitev ponudb. Prav tako je med njima sporno, ali je naročnik ravnal pravilno pri točkovanju ponudbe izbranega ponudnika po enem izmed meril, določenih v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila.

Naročnikovo ravnanje glede ocene dopustnosti vlagateljeve ponudbe je treba presojati z vidika 29. točke prvega odstavka 2. člena ZJN-3. Skladno s to določbo je dopustna tista ponudba, ki jo predloži ponudnik, za katerega ne obstajajo razlogi za izključitev in ki izpolnjuje pogoje za sodelovanje, njegova ponudba ustreza potrebam in zahtevam naročnika, določenim v tehničnih specifikacijah in v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila, je prispela pravočasno, pri njej ni dokazano nedovoljeno dogovarjanje ali korupcija, naročnik je ni ocenil za neobičajno nizko in cena ne presega zagotovljenih sredstev naročnika. Skladno s prvim odstavkom 89. člena ZJN-3 naročnik odda javno naročilo na podlagi meril, po tem, ko preveri da so izpolnjeni naslednji pogoji: (a) ponudba je skladna z zahtevami in pogoji, določenimi v obvestilu o javnem naročilu ter v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila, po potrebi ob upoštevanju variant iz 72. člena ZJN-3, in (b) ponudbo je oddal ponudnik, pri katerem ne obstajajo razlogi za izključitev iz 75. člena ZJN-3 in izpolnjuje pogoje za sodelovanje ter pravila in merila iz 82. ter 83. člena ZJN-3, če so ta bila določena.

Iz citiranih določb ZJN-3 izhaja, da lahko naročnik javno naročilo odda le ponudniku, ki predloži dopustno ponudbo, tj. ponudbo, ki (med drugim) ustreza zahtevam naročnika, določenim v tehničnih specifikacijah. Z njimi naročnik opiše predmet javnega naročila oziroma opredeli zahtevane lastnosti slednjega, kot so način delovanja in uporabe, stopnja kakovosti, dimenzije, tehnični parametri, proizvodni postopki, okoljske lastnosti itd.

V skladu s prvo povedjo iz prvega odstavka 68. člena ZJN-3 mora naročnik tehnične specifikacije navesti v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila, in sicer na enega izmed načinov, ki so določeni v petem odstavku 68. člena ZJN-3, in sicer:

- a) v smislu zahtev glede delovanja ali funkcionalnosti, vključno z okoljskimi značilnostmi, če so parametri dovolj natančni, da lahko ponudnik opredeli predmet javnega naročila, naročnik pa odda javno naročilo;
- b) s sklicevanjem na tehnične specifikacije in po prednostnem vrstnem redu na nacionalne standarde, ki so prevzeti po evropskih standardih, evropske tehnične ocene oziroma evropski ocenjevalni dokument, če se ta uporabi kot podlaga za izdajo evropske tehnične ocene, skupne tehnične specifikacije, mednarodne standarde, druge tehnične referenčne sisteme, ki jih določijo evropski organi za standardizacijo, ali, če teh ni, na nacionalne standarde, nacionalna tehnična soglasja ali nacionalne tehnične specifikacije, povezane s projektiranjem, izračunom in izvedbo gradenj ter uporabo blaga, pri čemer se pri vsakem sklicevanju navede tudi »ali enakovredni«;
- c) v smislu zahtev glede delovanja ali funkcionalnosti iz a) točke s sklicevanjem na tehnične specifikacije iz b) točke kot podlago za domnevo skladnosti s temi zahtevami glede delovanja ali funkcionalnosti;
- č) s sklicevanjem na tehnične specifikacije iz b) točke za nekatere značilnosti ter s sklicevanjem na zahteve glede delovanja ali funkcionalnosti iz a) točke za druge značilnosti.

V zvezi z dokazovanjem izpolnjevanja tehničnih zahtev Državna revizijska komisija pojasnjuje, da ZJN-3 določa zgolj izhodišča oziroma daje podlago, da lahko naročnik v okviru dokazil zahteva različna tehnična poročila, potrdila, kataloge, certifikate, izjave itd., naročnik pa je tisti, ki v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila v vsakem konkretnem primeru posebej določi vrsto dokazil oziroma način dokazovanja tehničnih zahtev v ponudbi.

Ob tem gre poudariti, da mora naročnik pri presoji in ocenjevanju ponudb (tj. po poteku roka za oddajo ponudb) jasne zahteve razlagati tako, kot so zapisane, in jih ne sme razlagati izven okvirov pomena, kot izhaja iz vnaprej določenih zahtev razpisne dokumentacije, saj bi to pomenilo nedopustno spreminjanje ali dopolnjevanje razpisne dokumentacije po izteku roka za prejem ponudb (prim. prvo poved drugega odstavka 67. člena ZJN-3) ter kršitev temeljnih načel javnega

naročanja, predvsem načela transparentnosti javnega naročanja (6. člen ZJN-3) in načela enakopravne obravnave ponudnikov (7. člen ZJN-3).

V obravnavanem primeru je naročnik (splošen) opis predmeta javnega naročila podal v točki 1 Navodil ponudnikom za pripravo ponudbe (str. 4), v kateri je navedel:

»Predmet naročila je dobava računalniških komunikacijskih pripomočkov s programskimi specifikami [...] Tehnične specifikacije so opredeljene v obrazcu »Tehnične specifikacije s ponudbenim predračunom« (excel datoteka). Ponudnik mora ponuditi vse razpisano blago in storitve. Ponudbe, ki ne bodo izpolnjevale zahtev iz tehničnih specifikacij, bo naročnik izločil iz nadaljnega postopka.«

Glede na citirano določbo je naročnik podrobnejše tehnične zahteve za predmet konkretnega javnega naročila podal v excel dokumentu *»Tehnične specifikacije s ponudbenim predračunom«* (v nadaljevanju: tehnične specifikacije), ki ga je – kot izhaja tudi iz naziva tega dokumenta – hkrati zasnoval tudi kot obrazec ponudbenega predračuna.

V tehničnih specifikacijah je naročnik navedel in opisal zahtevane artikle, in sicer:

1. enostavni računalniški komunikacijski pripomoček s specifičnimi programi (s šifro Q0303a),
2. zahtevni računalniški komunikacijski pripomoček s specifičnimi programi (s šifro Q0304a) ter
3. zahtevni računalniški komunikacijski pripomoček s specifičnimi programi in z dodatno funkcionalnostjo (s šifro Q0305a).

Dalje gre ugotoviti, da je naročnik v zvezi z izpolnjevanjem tehničnih zahtev v točki *»7.2.2 Tehnična in strokovna sposobnost«*, podtočki 7.2.2.1 (str. 10) določil zahtevo:

»Ponujeno blago mora izpolnjevati vse zahteve določene v obrazcu »Tehnične specifikacije s ponudbenim predračunom«. V tehnični specifikaciji so navedena tudi komercialna imena, ki služijo le kot primer na trgu prisotnega blaga, čigar uporabnost ter kvaliteta materialov in izvedbe izpolnjujejo uporabnikove zahteve. Ponudnik lahko ponudi drugo blago, ki pa mora enakovredno služiti svojemu namenu in biti enake ali boljše kvalitete od navedenega. [...] Dokazilo: (-) ponudnik mora k ponudbi obvezno predložiti cenik komunikatorjev, cenik dodatne opreme in cenik storitev servisiranja. (-) kot izkaz lastnosti blaga mora ponudnik ponudbi obvezno priložiti dokazilo v obliki kataloga, prospekta ali druge ustrezne predstavitve tehničnih specifikacij ali izjavo proizvajalca, da ima blago zahtevane karakteristike.«

Na podlagi citiranih določb razpisne dokumentacije Državna revizijska komisija ugotavlja, da je naročnik tehnične zahteve za predmet javnega naročila določil izključno v tehničnih specifikacijah, kjer je opredelil tri artikle ter zanje določil zahtevane tehnične lastnosti, glede katerih je bilo mogoče presoati skladnost ponujenega blaga z zahtevami naročnika. Zato je treba tudi zahtevo iz točke 7.2.2.1 dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila razlagati ob upoštevanju navedene ureditve oziroma določitve tehničnih zahtev za predmet konkretnega javnega naročila.

Čeprav je naročnik kot dokazilo zahteval predložitev cenika komunikatorjev, cenika dodatne opreme in cenika storitev servisiranja ter dokazil o izpolnjevanju tehničnih zahtev (tj. kataloga, prospekta oziroma druge predstavitve tehničnih specifikacij ali izjave proizvajalca, da ima blago zahtevane karakteristike), iz besedila te določbe ne izhaja, da bi moral ponudnik tehnična dokazila predložiti za vse artikle, navedene v zahtevanih cenikih. Nasprotno, navedena določba se (kot pravilno izpostavlja vlagatelj) začne z zahtevo, da mora *»ponujeno blago izpolnjevati vse zahteve, določene v obrazcu »Tehnične specifikacije s ponudbenim predračunom«*, dokazilo o tehničnih lastnostih pa je neposredno vezano na izkazovanje izpolnjevanja teh zahtev.

Obveznosti predložitve cenikov zato ni mogoče razlagati kot samostojne zahteve oziroma dokazila, čigar namen bi bil določiti predmet, za katerega je treba izkazovati izpolnjevanje tehničnih zahtev. Ceniki so bili namreč zahtevani zgolj kot samostojni dokumenti ponudbe, pri čemer iz razpisne dokumentacije ne izhaja, da bi naročnik z zahtevo po njihovi predložitvi razširil predmet preverjanja tehnične ustreznosti ponujenega blaga tudi na (vse) artikle, navedene v teh cenikih.

Takšni razlagi pritruje tudi dejstvo, da naročnik za artikle, ki naj bi bili navedeni v cenikih komunikatorjev oziroma dodatne opreme, ni določil nobenih tehničnih zahtev. Prav tako ni določil, katere artikle morajo ponudniki v posamezne cenike vključiti, v kakšnem obsegu jih morajo navesti oziroma, ali morajo ceniki zajemati celoten prodajni asortima posameznega ponudnika ali zgolj določene izdelke. Če bi naročnik želel tehnično ustreznost presojati tudi za vse artikle iz cenikov, bi moral zanje določiti tehnične zahteve oziroma vsaj jasno opredeliti, za katere artikle se takšna obveznost nanaša. Ker tega ni storil, ponudnikom na podlagi tako opredeljenih zahtev razpisne dokumentacije ni mogla nastati obveznost, da morajo tehnična dokazila predložiti tudi za artikle, ki niso (izrecno) zajeti v tehničnih specifikacijah.

Upoštevajoč navedeno se Državna revizijska komisija strinja z vlagateljem, da razlaga naročnika, po kateri naj bi že zgolj navedba artikla v predloženem ceniku pomenila, da mora ponudnik zanj predložiti tudi tehnična dokazila, v obstoječi dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila nima podlage. Takšna razlaga bi zato pomenila naknadno razširitev obsega preverjanja tehnične ustreznosti na blago, za katero naročnik ni določil tehničnih specifikacij, količin ali drugih zahtev, naročnik pa bi s tem ponudnikom (še) po poteku roka za oddajo ponudb naložil dodatne obveznosti, ki iz razpisne dokumentacije niso izhajale.

Na drugačno presojo ne more vplivati niti sklicevanje naročnika na 6. člen vzorca pogodbe. Naročnik zatrjuje, da navedena določba sicer ureja možnost dodatnih naročil v fazi izvajanja pogodbe, vendar naj to ne bi pomenilo, da je ponudnik oproščen obveznosti predložitve tehničnih dokazil tudi za blago, ki ga sam navede v ceniku komunikatorjev.

Takšnemu stališču Državna revizijska komisija, kot bo pojasnjeno v nadaljevanju, ne more pritrditi.

Naročnik je v izpostavljenem 6. členu vzorca pogodbe zapisal:

»Naročnik in dobavitelj se nadalje dogovorita, da bo naročnik pri dobavitelju, v kolikor bi se pojavila potreba, po predhodnem pisnem naročilu kupoval tudi blago, ki vsebinsko ustreza predmetu javnega naročila in ni navedeno v obrazcu »Tehnične specifikacije s ponudbenim predračunom«, če ga bo potreboval in ga bo dobavitelj imel v svojem prodajnem programu. Vrednost teh naročil je največ 10 % skupne vrednosti. Sorodno blago je blago, ki je vsebinsko vezano na blago iz obrazca tehnične specifikacije in ni zajeto v obrazcu tehnične specifikacije. Blago izven obrazca tehnične specifikacije bo naročnik plačeval na osnovi dobaviteljevega uradno veljavnega cenika z upoštevanim popustom. Naročnik opremo za program nadomestne komunikacije izposoja uporabnikom (pacientom) in dobavitelj mora v času in tudi po izteku garancijskega roka zagotavljati storitev priprave komunikatorja za naslednjega pacienta, ki vsebuje pregled, čiščenje komunikatorja, čiščenje komunikatorja vseh osebnih podatkov, eventualna dogradnja in osnovno programiranje itd. Znotraj ene šifre iz tehnične specifikacije lahko obstaja več pripomočkov, ki ustrezajo navedenim kriterijem in so cenovno različni. Naročnik ima preko cenika komunikatorjev vpogled v nabor vseh pripomočkov, izmed katerih izbere funkcionalno najbolj primerne za potrebe pacienta. V kolikor na tržišče pride nov produkt, ki se

ga ne da umestiti v enega od predvidenih cenovnih standardov iz tehnične specifikacije, ga dobavitelj lahko dobavi, v kolikor ustreza zahtevanim tehničnim specifikacijam.»

V tej zvezi Državna revizijska komisija najprej pojasnjuje, da že iz samega besedila citiranega 6. člena vzorca pogodbe izhaja, da ta ureja izključno pravice in obveznosti pogodbenih strank v fazi izvajanja pogodbe. Predmetna določba tako predvideva možnost, da naročnik po sklenitvi pogodbe naroča tudi blago, ki ni navedeno v tehničnih specifikacijah (v obrazcu »*Tehnične specifikacije s ponudbenim predračunom*«), če to blago vsebinsko ustreza predmetu javnega naročila in ga ima dobavitelj v prodajnem programu. Hkrati določa, da se takšno blago obračunava po uradno veljavnem ceniku dobavitelja z upoštevanjem dogovorjenega popusta.

Navedena določba tako potrjuje, da zahtevani ceniki niso namenjeni opredelitvi predmeta ponudbe, temveč zagotavljanju podlage za morebitna dodatna naročila v izvedbeni fazi pogodbe. Prav zato ni mogoče šteti, da že sama vključitev posameznega artikla v cenik pomeni, da ta artikel predstavlja predmet ponudbe, glede katerega je bilo treba že ob oddaji ponudbe izkazovati izpolnjevanje tehničnih zahtev. Nasprotno – naročnikova razlaga bi pomenila, da bi moral ponudnik že ob oddaji ponudbe predložiti tehnična dokazila za celoten prodajni program oziroma za vse artikle, ki bi jih bilo mogoče v času izvajanja pogodbe eventualno dobaviti kot sorodno blago, čeprav naročnik za to blago ni določil tehničnih specifikacij, količin ali drugih zahtev. Takšna obveznost pa iz dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila, kot že ugotovljeno, ne izhaja.

Prav tako iz določbe četrtega odstavka 6. člena vzorca pogodbe (tj. da ima naročnik na podlagi cenika komunikatorjev vpogled v nabor vseh pripomočkov, izmed katerih izbere funkcionalno najprimernejšega za potrebe posameznega pacienta) ni mogoče sklepati, da je moral ponudnik že ob oddaji ponudbe za vse izdelke iz tega nabora predložiti tehnična dokazila. Ta določba namreč zgolj pojasnjuje namen cenika kot pogodbenega instrumenta za kasnejšo izbiro konkretnega artikla, ne vsebuje pa nobene dodatne zahteve glede dokazovanja tehnične ustreznosti vseh artiklov iz cenika že v fazi oddaje ponudb.

Kot je Državna revizijska komisija že pojasnila, bi moral naročnik, če je želel, da ponudnikom že ob oddaji ponudbe nastane obveznost predložitve tehničnih dokazil tudi za vse artikle, navedene v ceniku komunikatorjev (in drugih zahtevanih cenikih), takšno zahtevo jasno, izrecno in nedvoumno določiti, kar pa iz določb Navodil ponudnikom za pripravo ponudbe, na katere se sklicuje naročnik (tj. točke 7.2.2.1), ne izhaja. Takšne (neobstoječe) zahteve pa tudi ni mogoče naknadno izpeljevati iz določbe vzorca pogodbe, ki ureja zgolj način izvajanja pogodbenega razmerja po oddaji javnega naročila.

Na podlagi vpogleda v odstopljeno dokumentacijo Državna revizijska komisija ugotavlja, da je vlagatelj v ponudbi (med drugim) predložil izpolnjen obrazec »*Tehnične specifikacije s ponudbenim predračunom*« ter dokument »*Cenik komunikatorjev, dodatne opreme in cenik storitev servisiranja 2026/2*« (v nadaljevanju: cenik).

Vlagatelj je v predloženem ceniku v tabeli komunikatorjev navedel komunikator z nazivom Vibe 10 (komunikator s programsko opremo), pri katerem je v desnem stolpcu (opombe) zapisal »*Q0303a nosilni*«, in komunikator z nazivom Vibe 10+ (komunikator v programsko opremo in kamero za oči), pri katerem je zapisal »*Q0304a, Q0305a nosilni*«. Dalje je v tej tabeli, pod navedenima, navedel še komunikatorje z nazivi Vibe 12, Vibe 12+ in Tellus 14, za katere je pri vseh (v opombah) navedel »*izbirni*«. V nadaljevanju predloženega cenika je vlagatelj navedel še cenik dodatkov in cenik specifične dodatne opreme (v katerem je podal cene za vzdrževanje, nadaljnjo izposajo in servis).

Dalje iz odstopljene dokumentacije izhaja, da je naročnik vlagatelja s pozivom št. 460-1/2026-5/5 z dne 28. 5. 2026 zaradi nejasnosti v njegovi ponudbi pozval k pojasnitvi ponudbe, sklicujoč se na peti odstavek 89. člena ZJN-3, pri čemer je posebej poudaril, da ponudbe ni dopustno vsebinsko dopolnjevati ali spreminjati.

V točkah 1 in 2 predmetnega poziva je naročnik navedel:

- »1. V ceniku je naveden komunikacijski pripomoček Tellus 14, vendar v ponudbeni dokumentaciji nismo zasledili tehničnih specifikacij za navedeni pripomoček. Prosimo, da pojasnite, v katerem delu ponudbe oziroma ponudbene dokumentacije se nahajajo tehnične specifikacije za navedeni komunikator.
2. V nadaljevanju dokumentacije ste priložili opis postopka ponovne uporabe Jabblovih komunikatorjev, kjer navajate komunikator Tellus 6/i6, ki ga v ceniku oziroma v preostali ponudbeni dokumentaciji ne zasledimo. Prosimo za pojasnilo, ali je navedeni komunikator predmet vaše ponudbe, ter navedbo, v katerem delu ponudbe se nahajajo podatki glede cene in tehničnih specifikacij za navedeni komunikator. /.../«,

vlagatelj pa je v tem delu (glede predmetnih točk) v odgovoru z dne 28. 5. 2026 pojasnil:

- »1. Gre za nekoliko neroden zapis v ceniku. Šifra artikla označuje napravo Tellus 6 (T6-2632), medtem ko je bil kot naziv naveden Tellus 14, saj smo želeli poudariti, da ima naprava 14-palčni zaslon. Predmet ponudbe je torej naprava Tellus 6. Ker v navodilih, ki so del razpisne dokumentacije, ni bilo izrecno navedeno, da je potrebno predložiti katalog, prospekt ali drugo ustrezno predstavitev tehničnih specifikacij tudi za izbirne naprave, kataloga za napravo Tellus 6 (v ceniku navedeno kot Tellus 14) nismo priložili. Katalog s tehničnimi specifikacijami prilagamo temu dokumentu.
2. Oznaka Tellus 6/i6 se nanaša na dve komunikacijski napravi, in sicer Tellus 6 ter Tellus i6. Naprava Tellus i6 ni predmet naše ponudbe. /.../«.

Kot izhaja iz uvodoma povzete obrazložitve izpodbijane odločitve, je naročnik vlagateljevo ponudbo zavrnil iz razloga, ker je ugotovil, da vlagatelj za komunikator Tellus 14 – naveden v ponudbi priloženem ceniku komunikatorjev – ni predložil zahtevanih tehničnih dokazil, naročnik pa je po prejemu odgovora vlagatelja ocenil, da je ta s podanim pojasnilom nedopustno spremenil ponudbo. Poleg tega je naročnik kot nedopustno spremembo označil vlagateljevo naknadno pojasnilo glede različnih nazivov komunikatorjev v ponudbi (Tellus 6 in Tellus 14) ter njegovo pojasnilo v zvezi z navedbo komunikatorja Tellus 6/i6 v preostalem delu ponudbene dokumentacije.

Glede na vse navedeno osrednje sporno vprašanje med strankama predstavlja vprašanje, ali je moral vlagatelj tehnična dokazila predložiti tudi za komunikatorje Vibe 12, Vibe 12+ in Tellus 14 (oziroma Tellus 6), ki jih je – poleg artiklov, ponujenih skladno z zahtevani tehničnimi specifikacijami – navedel v ceniku komunikatorjev, oziroma ali so njegova naknadna pojasnila pomenila nedopustno spremembo ponudbe.

Državna revizijska komisija se strinja z vlagateljem, da naročnik v izpodbijani odločitvi ponudbe vlagatelja ni zavrnil kot nedopustne iz razloga, ker ponujena oprema ne bi izpolnjevala naročnikovih tehničnih zahtev oziroma bi bila tehnično neustrezna. Posledično Državna revizijska komisija ni vsebinsko presojala navedb izbranega ponudnika, ki se nanašajo na tehnično neustreznost vlagateljeve ponudbe (ker naj ponujena oprema ne bi izpolnjevala naročnikovih tehničnih specifikacij), ter s tem povezanih navedb vlagatelja v vlogi z dne 21. 7. 2026.

Glede na to, da se vlagatelj pri utemeljevanju navedb (med drugim) sklicuje na odločitvi Državne revizijske komisije št. 018-365/2013 in št. 018-198/2021, gre na tem mestu pojasniti, da navedeni odločitvi za obravnavano zadevo nista neposredno primerljivi. Temeljita namreč na drugačnem dejanskem stanju in ne obravnavata vprašanja, ki je bistveno za odločitev v predmetni zadevi, tj. ali je bil vlagatelj dolžan predložiti tehnična dokazila tudi za artikle, navedene v ceniku komunikatorjev, ki niso bili zajeti v tehničnih specifikacijah oziroma niso predstavljali predmeta javnega naročila.

Kot je Državna revizijska komisija ugotovila na podlagi vpogleda v vlagateljevo ponudbo, je vlagatelj v obrazcu »*Tehnične specifikacije s ponudbenim predračunom*« ponudil komunikatorja Vibe 10 in Vibe 10+, ki ju je tudi predloženem ceniku označil kot »nosilna« ter ju povezal s postavkami Q0303a oziroma Q0304a in Q0305a. Naročnik v predmetnem postopku ne zatrjuje, da vlagatelj za navedena komunikatorja v ponudbi ne bi predložil zahtevanih tehničnih dokazil.

Nasprotno pa je vlagatelj v ceniku poleg navedenih komunikatorjev navedel še komunikatorje Vibe 12, Vibe 12+ in Tellus 14 (pri katerih je v opombah izrecno navedel oznako »izbirni«), naročnik pa v zvezi z njimi zatrjuje, da bi vlagatelj tudi zanje moral predložiti zahtevana tehnična dokazila.

Kot je Državna revizijska komisija v okviru razlage določb razpisne dokumentacije že pojasnila, naročnik v danem primeru ni določil tehničnih zahtev za artikle, navedene v zahtevanem ceniku, temveč je tehnične zahteve določil izključno za tri artikle, opredeljene v tehničnih specifikacijah. Prav tako ni določil, katere artikle morajo ponudniki vključiti v zahtevani cenik komunikatorjev (kot tudi ne v cenik dodatne opreme), niti ni določil, da morajo za vse artikle, navedene v ceniku, predložiti tehnična dokazila. V takšnih okoliščinah zato ni mogoče šteti, da so komunikatorji, ki jih je vlagatelj v ceniku jasno označil kot »izbirne«, predstavljali del ponujenega blaga, s katerim je izkazoval izpolnjevanje tehničnih zahtev naročnika. Kot izhaja tudi iz vlagateljevih pojasnil, so bili ti komunikatorji navedeni (zgolj) zaradi seznanitve naročnika z naborom drugih komunikatorjev iz njegovega prodajnega programa, upoštevajoč določbo 6. člena vzorca pogodbe, ki predvideva možnost kasnejšega naročanja sorodnega blaga oziroma izbire med več pripomočki, ki ustrezajo zahtevanim tehničnim specifikacijam.

Upoštevajoč vlagateljevo ponudbeno dokumentacijo in že predstavljeno razlago razpisne dokumentacije v danem primeru Državna revizijska komisija tako ugotavlja, da zaradi nepredložitve tehničnih dokazil za sporne komunikatorje – za katere iz vlagateljeve ponudbene dokumentacije jasno izhaja, da ne predstavljajo del izpolnitve predmeta naročila – ni mogoče zaključiti, da vlagatelja ponudba ne izpolnjuje naročnikovih zahtev v zvezi s predložitvijo dokazil, kot jih je določil v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila.

Posledično tudi vlagateljevih pojasnil, podanih na naročnikov poziv, ni mogoče obravnavati kot nedopustnega spreminjanja ponudbe v smislu določb 89. člena ZJN-3.

Ker komunikatorji Vibe 12, Vibe 12+ in Tellus 14 (oziroma Tellus 6) ki jih je vlagatelj navedel poleg komunikatorjev, ponujenih za izpolnitev tehničnih zahtev naročnika (tj. Vibe 10 in Vibe 10+), niso predstavljali blaga, s katerimi bi vlagatelj izkazoval izpolnjevanje predmeta javnega naročila, njegova pojasnila glede njihovih oznak oziroma glede tega, kateri izmed navedenih komunikatorjev je vključen med izbirne artikle v ceniku, ter naknadna predložitev tehničnih dokazil zanje, ne pomenijo nedopustnih sprememb ponudbe v smislu petega in šestega odstavka 89. člena ZJN-3 – kot je to v izpodbijani odločitvi nepravilno zaključil naročnik. S temi pojasnili namreč vlagatelj ni posegel v identiteto ponujenega blaga, ponudbeno ceno, tehnične specifikacije ali

druge bistvene elemente ponudbe, temveč je zgolj pojasnil vsebino že predložene ponudbene dokumentacije, pri čemer v tem delu iz dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila, razen zahteve po predložitvi cenikov, ne izhajajo druge zahteve.

Na pravilnost takšne ugotovitve kaže tudi dejstvo, da je naročnik od ponudnikov poleg cenika komunikatorjev zahteval tudi predložitev cenika dodatne opreme, vendar naročnik za te artikle, ki jih je vlagatelj navedel v predloženem ceniku dodatne opreme, ne zatrjuje, da bi vlagatelj tudi zanje moral predložiti tehnična dokazila. Glede na to, da naročnik v tehničnih specifikacijah niti ni opredelil dodatne opreme, je logično, da zgolj navedba te opreme v zahtevanem ceniku še ni ustvarila obveznosti dokazovanja izpolnjevanja tehničnih zahtev. Enako torej velja tudi za komunikatorje, ki niso predstavljali predmeta javnega naročila, kot ga je naročnik opredelil v tehničnih specifikacijah, je pa vlagatelj zanje, skladno z zahtevo naročnika, v ponudbi predložil cenik. Ob tem gre dodati, da naročnik glede zahtevanega cenika komunikatorjev nikjer ni določil, da ta predstavlja cenik ponujenih komunikatorjev, torej komunikatorjev, ki jih morajo ponudniki ponuditi za izpolnitev (glavnega) predmeta javnega naročila, ki ga je naročnik opredelil v tehničnih specifikacijah.

Glede na vse navedeno Državna revizijska komisija zaključuje, da naročnik ni imel podlage, da je pojasnila vlagatelja, podana v zvezi z komunikatorji, ki jih je v cenikih navedel kot izbirne, štel za nedovoljeno spremembo ponudbe, niti da je na tej podlagi vlagateljevo ponudbo zavrnil kot nedopustne.

Ker je Državna revizijska komisija odločitev v obravnavani zadevi sprejela že na podlagi vpogleda v odstopljeno dokumentacijo postopka oddaje predmetnega javnega naročila ter na podlagi ugotovljene razlage določb dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila, izvedba dokazov z zaslišanjem zakonite zastopnice vlagatelja in vpogledom v podatke o modelih komunikatorjev za odločitev v obravnavani zadevi ni bila potrebna. Med strankama namreč ni sporno, kateri modeli komunikatorjev obstajajo oziroma kakšne so njihove tehnične značilnosti, temveč je bistveno pravno vprašanje, ali je razpisna dokumentacija od ponudnikov zahtevala predložitev tehničnih dokazil tudi za komunikatorje, ki niso predstavljali predmeta javnega naročila, so pa vseeno bili navedeni v ceniku komunikatorjev. Ker je bilo to vprašanje mogoče rešiti že na podlagi razpisne dokumentacije in vsebine vlagateljeve ponudbe, predlagana dokaza ne bi mogla vplivati na drugačno odločitev Državne revizijske komisije v danem primeru.

Državna revizijska komisija tudi ni izvedla s strani vlagatelja predlaganega dokaza po vpogledu v dokumentacijo drugega postopka oddaje javnega naročila istega naročnika. Predmet presoje v obravnavani zadevi je namreč zakonitost naročnikovega ravnanja v konkretnem postopku oddaje javnega naročila, ob upoštevanju določb dokumentacije v zvezi z oddajo tega javnega naročila v tem primeru. Morebitno ravnanje naročnika v drugih postopkih zato za odločitev v predmetni zadevi ni pravno relevantno.

Vlagatelj v zahtevku za revizijo naročniku očita tudi kršitve v zvezi s pregledom ponudbe izbranega ponudnika, in sicer glede dodelitve točk po merilu garancijske dobe.

Naročnik je merila za oddajo javnega naročila določil v točki 9 dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila. Kot eno od meril je določil tudi garancijsko dobo, za katero je predvidel 10 % oziroma 10 točk, ob tem pa podal opombo: *»Minimalna zahtevana garancijska doba je 12 mesecev. Ponudbe, ki bodo vsebovale krajšo garancijsko dobo, bodo v tem merilu točkovane z 0 točkami.«*

Iz odločitve o oddaji javnega naročila izhaja, da je naročnik izbranemu ponudniku pri navedenem merilu dodelil 20 točk – čeprav je v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila za to merilo predvidel največ 10 točk. Naročnik v odločitvi o zahtevku za revizijo navedeno nepravilnost pri ocenjevanju ponudbe izbranega ponudnika priznava in pojasnjuje, da gre za napako pri točkovanju.

Tudi Državna revizijska komisija ugotavlja, da je naročnik izbranemu ponudniku pri merilu garancijske dobe dejansko dodelil več točk, kot jih je bilo mogoče dodeliti v skladu z vnaprej določenimi merili. Ker bo naročnik v danem primeru že zaradi predhodno ugotovljene nezakonite presoje dopustnosti vlagateljeve ponudbe moral po razveljavitvi odločitve o oddaji javnega naročila ponudbe ponovno pregledati in oceniti ob upoštevanju ugotovitev iz tega sklepa, bo v ponovnem postopku pregleda in ocenjevanja ponudb moral odpraviti tudi ugotovljeno napako pri uporabi merila za garancijsko dobo in ponudbe oceniti skladno z vnaprej določenimi merili, kot jih je določil v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila.

Glede na to, da je vlagatelj v postopku pravnega varstva uspel izkazati, da je naročnik pri presoji dopustnosti vlagateljeve ponudbe in ocenjevanju ponudbe izbranega ponudnika kršil določbe lastne dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila in določbe ZJN-3, je Državna revizijska komisija v skladu z 2. alinejo prvega odstavka 39. člena ZPVPJN zahtevku za revizijo ugodila in razveljavila odločitev naročnika, kot izhaja iz dokumenta »*Odločitev o oddaji javnega naročila*« št. 460-1/2026-5/6 z dne 4. 6. 2026.

Z razveljavitvijo odločitve o oddaji naročila se postopek oddaje javnega naročila vrne v fazo pregleda in ocenjevanja ponudb. Na podlagi tretjega odstavka 39. člena ZPVPJN Državna revizijska komisija naročnika, z namenom pravilne izvedbe postopka v delu, ki je bil razveljavljen, napotuje, da v nadaljevanju postopka oddaje predmetnega javnega naročila sprejme eno od odločitev, ki jih predvideva ZJN-3. Če se bo naročnik odločil, da bo nadaljeval postopek oddaje javnega naročila s sprejemom odločitve o oddaji javnega naročila, mora ponovno presojiti ponudbe vlagatelja in izbranega ponudnika opraviti skladno z določbami dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila in določbami ZJN-3, ob upoštevanju ugotovitev Državne revizijske komisije, kot izhajajo iz tega sklepa.

S tem je utemeljena odločitev Državne revizijske komisije iz 1. točke izreka tega sklepa.

Vlagatelj je v zahtevku za revizijo in nadaljnjih vlogah uveljavljal povračilo stroškov, nastalih v postopku pravnega varstva.

Ker je vlagatelj z revizijskim zahtevkom uspel, mu je naročnik dolžan povrniti potrebne stroške, nastale v predrevizijskem in revizijskem postopku, vključno s takso (relevantni del prve povedi tretjega odstavka 70. člena ZPVPJN).

Državna revizijska komisija je vlagatelju, skladno s 70. členom ZPVPJN ter skladno z Odvetniško tarifo (Uradni list RS, št. 2/2015 s sprem., v nadaljevanju: OT) in ob upoštevanju Sklepa o spremembi vrednosti točke (Uradni list RS, št. 22/2019), po katerem vrednost točke po OT znaša 0,60 EUR, priznala naslednje potrebne in opredeljene navedene stroške:

- strošek vplačane takse za zahtevek za revizijo v višini 5.481,84 EUR,
- strošek odvetniške storitve za sestavo zahtevka za revizijo v višini 1.900 točk (prva točka tar. št. 44 OT), kar ob upoštevanju vrednosti točke in 22% DDV (pooblaščen odvetniška družba je zavezanec za plačilo DDV) znaša 1.390,80 EUR, in

- izdatke v pavšalnem znesku po tretjem odstavku 11. člena OT (in sicer 2 % od skupne vrednosti storitve do 1.000 točk ter 1 % od presežka nad 1.000 točk) v višini 29 točk, kar ob upoštevanju vrednosti točke in 22% DDV znaša 21,23 EUR.

Državna revizijska komisija vlagatelju ni priznala priglašenega presežka nad priznanimi stroški za odvetniške storitve za zahtevek za revizijo, saj glede na vrednost spora (tj. vrednost ponudbe izbranega ponudnika z DDV), za priznanje le-teh ni pravne podlage.

Državna revizijska komisija vlagatelju tudi ni priznala stroškov odvetniških storitev za sestanek s stranko po tar. št. 43/1 OT ter stroškov odvetniških storitev za pregled listin in dokumentacije po tar. št. 43/2 OT. Priprava zahtevka za revizijo namreč ni mogoča brez predhodnega sestanka s stranko in pregleda dokumentacije, zato je Državna revizijska komisija upoštevala, da predstavljata storitvi, ki sta vključeni v storitve iz tarifne številke 44/1 OT, in ju ni mogoče priznati kot samostojnih storitev, ki nista zajeti v drugih tarifnih številkah OT (prim. npr. odločitve Državne revizijske komisije št. 018-083/2016, 018-017/2017, 018-081/2022, 018-049/2026).

Državna revizijska komisija vlagatelju nadalje ni priznala priglašenih stroškov odvetniških storitev za vlogo z dne 26. 6. 2026 (tj. opredelitev do navedb naročnika) in za vlogo z dne 21. 7. 2026 (tj. opredelitev do navedb izbranega ponudnika), saj je bilo vse, kar je bistveno za rešitev zadeve, razvidno že iz zahtevka za revizijo, posledično pa ti stroški v konkretnem primeru niso bili potrebni (peti odstavek 70. člena ZPVPJN v povezavi z osmim odstavkom istega člena, pa tudi drugi odstavek 2. člena OT).

Državna revizijska komisija je tako vlagatelju kot potrebne priznala stroške v višini 6.893,87 EUR, ki mu jih je naročnik dolžan povrniti v roku 15 dni od prejema tega sklepa.

Višjo stroškovno zahtevo vlagatelja je Državna revizijska komisija zavrnila.

S tem je utemeljena odločitev Državne revizijske komisije iz 2. točke izreka tega sklepa.

Pravni pouk:

Zoper to odločitev je dovoljen upravni spor. Tožba se vloži neposredno pisno pri Upravnem sodišču Republike Slovenije, Fajfarjeva 33, 1000 Ljubljana, ali pa se mu pošlje po pošti. Rok za vložitev tožbe je 30 dni od vročitve odločitve Državne revizijske komisije.

Predsednik senata:
Marko Medved, univ. dipl. prav.,
član Državne revizijske komisije

Vročiti:

- naročniku,
- vlagatelju – po pooblaščenju,
- izbranemu ponudniku,
- ministrstvu, pristojnemu za javna naročila.

Vložiti:

- v spis zadeve, tu.